

Pere Rovira: poesia en estat pur

'La mar de dins', premi Carles Riba, es va presentar ahir al Cafè del Teatre

A. S. M.

LLEIDA

Golpes Bajos va convertir en un himne la cançó *Malos tiempos para la lírica*. El seu autor, Germán Coppini, no va tindre visió de futur. La poesia viu moments d'esplendor, almenys a Lleida. Ahir es va presentar al Cafè del Teatre de l'Escorxador *La mar de dins* (Proa), un poemari amb què Pere Rovira va obtenir el premi Carles Riba. I la presentació va anar a càrrec de dos poetes també premiats recentment: Pere Pena (premi Vicent Andrés Estellés per *Plom a les ales*) i Txema Martínez (premi Ciutat de Palma per *Sentits*), a més del també lleidatà Emili Bayo, un dels responsables del boom de la novel·la en la passada edició de Sant Jordi. Rovira trenca un silenci poètic de sis anys amb el que, per a molts, és el seu millor llibre. Un poemari "trist", segons reconeix, i molt autobiogràfic. La primera part del llibre és una reflexió sobre la literatura en què Rovira parla de tu a tu amb el lector "perquè a aquestes altures ja no podem donar tombs sobre

Bayo, Rovira, Martínez i Pena, ahir al Cafè del Teatre de l'Escorxador.

si la literatura és mentida". "Faig un replantejament perquè la poesia i la vida estan massa a prop." Es manté fidel als poemes narratius, però a vegades trenca aquesta tendència "amb un simbolisme més agressiu". La se-

gona part del llibre, *La mar de dins*, aborda el tema de la mort. És una mort "íntima, que t'afecta directament". Tanca el llibre el poema *L'Emília canta*, uns versos dedicats a la seua filla i que ja han estat comparats

per alguns amb les *Palabras para Julia*, de José Agustín Goytisolo, un dels admirats poetes "del mig segle" de Pere Rovira, que, al mateix temps, ja és un autor de "mig segle", segons es defineix en la seua poesia. ●

ÒSCAR MIRÓN